

Spm. nr. US 108**Bjarne Laustsen (S):**

Jeg har et spørgsmål til beskæftigelsesministeren, da ministeren jo har fået det ansvar, som er et tungt åg, at nedbringe sygefraværet.

Før påske var ministeren ude at sige, at man faktisk havde en plan for at nedbringe sygefraværet. Vi har set i Jyllands-Posten i dag, hvor der er samme tema, at man er i stand til at nedbringe sygefraværet. Så kommer spørgsmålet: Hvordan har ministeren tænkt sig, at det skulle kunne lade sig gøre, og hvilke initiativer vil ministeren tage for at nedbringe sygefraværet? Er det noget, der kræver ændring af nogle love, f.eks. sygedagpengeloven? Er det noget, som ministeren påtænker at indgå forhandlinger om med Folketingets partier?

Disse spørgsmål er meget interessante, fordi ministeren selv siger, at det koster en storebæltstro om året, at vi har så stort et sygefravær i Danmark. Så nu er det på tide, at ministeren løfter sløret for, hvad der skal ske i den sag.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Igennem det sidste halve år har der i Beskæftigelsesministeriet været arbejdet med spørgsmålet om at analysere sygefraværets årsager, sygefraværets omfang osv., og vi er ved at være ved vejs ende med det analysemateriale.

Den 6. maj vil der blive indbudt til en konference i Beskæftigelsesministeriets regi, hvor vi vil fremlægge et debatoplæg, en eksempelsamling og et analysemateriale omkring sygefraværet. I det materiale ser man dels på virksomhederne, dels på kommunerne og dels på, hvilke andre spørgsmål der kan tages op.

Der stilles forslag til emner, der kan blive taget op, men det er som sagt i form af et debatoplæg, som er meget inspireret af den måde, vi greb processen med »Flere i arbejde« an på, hvor der var et debatoplæg og et analysemateriale.

En del af tingene mener jeg består i at skærpe opmærksomheden om sygefraværets årsager. Det er jo noget, man kan gøre på de enkelte virksomheder, og det er noget, kommunerne kan gøre.

I det omfang man går ind og ser på regler, der fastsætter, hvornår kommuner og andre skal gribe ind, vil der selvfølgelig kunne være lovgivningsspørgsmål, der skal tages op.

Det er min agt at indlede drøftelser med Folketingets partier, når rapporten fremkommer.

Bjarne Laustsen (S):

Jeg takker for svaret, men er alligevel ikke helt tilfreds, for det analysearbejde, som ministeren redegjorde for i sit svar her, er jeg fuldt ud klar over, og det er der god grund til at kigge på. Det, der er interessant, er, hvad regeringen og ministeren vil gøre ved det.

Når man erklærer, at det er et problem, og når man sætter et udvalgsarbejde i gang, og når man refererer til dagspressen, synes jeg, det er rimeligt over for Folketinget at sige, hvad det er for nogle ting, man har i tankerne, og jeg kunne måske godt motivere ministeren til at komme med et par udmeldinger.

KL.13.40

Man kan i hvert fald sige, at det private erhvervsliv er meget interesseret i at vide, hvordan reglerne for refusion af sygedagpenge er. Jeg tror bestemt også, at kommunerne er det samme, for det fremgår jo af dagens aviser, at kommunerne kan påse, at der bliver indført regler, der gør, at hvis de ikke har handlet efter en bestemt plan, som ministeren vil have gennemført, får de ingen refusion. Det er det, jeg gerne vil have lidt mere konkret viden om.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg forstår da godt, at hr. Bjarne Laustsen er meget utålmodig efter at have repræsenteret et parti, der har siddet ved regeringsmagten i 9 år og ruget over de her ting. Så er det selvfølgelig klart, at det presser sig på med et forslag på området.

Det, der for mig er hovedindfaldsvinklen til det, vi diskuterer her, er, at vi nu har sort på hvidt, at jo længere tid folk er syge, jo større er risikoen for, at de mister grebet om arbejdsmarkedet. Det er sådan, at en meget voldsom andel af mennesker, der har været syge i et år, fuldstændig glider ud og mister kontakten til arbejdsmarkedet. Derfor har jeg gerne villet prøve, at vi greb det an på den måde ved at sige: Se, det er de alvorlige kendsgerninger, vi står over for.

Så har vi også herhjemme, synes jeg, haft en tendens til altid at operere med enten-eller. Enten er man rask, eller også er man syg. Enten er man fuldt på arbejdsmarkedet, eller også er man ikke på arbejdsmarkedet. Her tror jeg, at det vil være nyttigt, at vi får nogle diskussioner med bl.a. lægerne om: Er det nu helt rigtigt, at der ikke findes mellemformer mellem at være syg og være rask?